

AMICULU FAMILIEI

FOIA BISEPTEMENARIA
PENTRU TOTE TREBUIŢIELE VIETIEI SOCIALE.

Va eşi în 1/13 și 15/27 di a fie-carei lune. Pretiulu de prenumeratiune pre acestu anu e 1 fl. 50 cr. v. a.
4 franci — lei noi. A se adresá la REDACTIUNEA foiei în Gherl'a. — Szamosujvár.

Mirií,

Pe Bosporu pe undisiora,
Candu e portulu luminatu,
Cine vine 'n luntrisióra
Tota noptea ne'ncetatu? . . .

Susu pe malulu de lumina
In chiosculu in floritu,
Cine ascépta și suspina
Noptile necontentitu? . . .

I.

Sér'a-e dalba, lun'a-o plina,
Ali pasi'a 'n foisioru,
Si privia pe marea lina,
Leganatu pe-unu visu de-amoru.

Candu e noptea mai serina
Faci'a lui se schimosea.
Chéma scump'a lui hadina
Mai frumósa ca o stea.

— „Fatime copila draga
Universu-e plinu de-amoru,
Stelele și noptea 'ntréga
Par' cá-su duse pe unu doru.

Vínu pe braçiu sirena dulce
Si trasalta si-mi diubesci,
Si vedi marea cum straluce,
Si-mi mai dí cá me iubesci!“

Ea privesce și strabate,
Si pe peptulu rotogolu

Doze bulse 'nboborate
Le-aburesce 'ncetisioru.

— „Noptea-e draga și straluce
Par' cá tote ducu-unu doru,
Dar' nimica nu-e de dulce
Cá si scumpulu teu amoru!“

Astüfelu dice din'a draga
Prefacünduse-amorosu;
Dar' elu stá cu faci'a négra,
Si privia spre malu morosu.

-- „Pe Bosporu pe undisióra,
Candu-e portulu luminatu,
Cine vine 'n luntrisióra
Tota noptea ne'ncetatu?“

Ea privesce și trasare
Rumenesce 'ncetisioru — —
— „Adorate pasia mare
Te 'ndoiesci de-alu meu amoru?“

— „Susu pe malulu de lumina
In chiosculu in floritu,
Cine-ascépta și suspina
Noptile necontentitu?“

Astüfelu dice si o 'ntréba
Pasi'a rece și morosu, —
Ea-i saruta fruntea négra
Si-lu desmérda amorosu.

— „Ah tu esti a mea lumina,
Dice ea prin sarutári,
Und'a luce, sclavulu ména
Catra tiermulu linei mári.“

II.

Ser'a-e lina 'ncantatore,
Pasi'a 'n sala mohoritu.
Sclavulu negru la pitioare
'Lu asculta umilitu.

— „Vei s'ascepi de séra 'n mare
Cu caiculu cá una ráiu,
Vrén de séra-o preambulare
Cu hadin'a din seraiu!

Unde malulu nu mai luce
Stài din vesla nu mai treci,
Candu o-oiu desmerdá mai dulce
Favorit'a, se o 'nneci!“

Astufeliu dice, si se lasa
Resbunatu si multiamitu;
Si din gíltiuri de metasa
Face semnu cá-a ispravitu.

III.

Pe a mării lata unda
Caiculu pasiei de sub maln
Se rapede si s'aventa
Cá sagét'a preste valu.

Si sub bolt'a 'ntraurita,
Cum s'oglinde-unu teneru visu.
Graçios'a favorita
Se desmérda cu-unu surisu.

Sclavulu ména si s'aventa,
Pasi'a 'n gíltiuri suridiendu, —
Si Fatime mi-lu incánta
Cu unu canteu potrivit :

— „Ventulu serei, unde line,
Ce sioptescu si 'ngánu de-amoru,
Tote-su farmecu lánge tine
Pasia scumpe, te adoru!“

Dar' lumin'a totu slabesce,
Totu mai piere dela portu — —
Ah, copil'a presentiesce
Pasi'a-e negru cá unu mortu.

— „Pe Bosporu pe undisiora
Candu e portulu luminatu,
Cine vine 'n luntrisora
Tota noptea ne'ncetatu?“

— „Te iubescu, te-adoru iubite,
Tu esti visulu, dorulu meu!“
Dice ea, si mi-lu cuprinde
Se-lu adórma 'n braçulu seu.

— „Susu pe malulu de lumina
In chiosculu infioritu,
Cine ascépta si suspina
Noptile necontenitu?“

Ea-'si imbia sinurele
Cá unu ráiu plinu de placeri,
Si-lu inchina preste ele
Si-lu desmérda 'n sarutári.

Dara pasi'a cu-o misicare
Face-unu semnu la sclavu, secretu.

— „Nu me perde pasia mare,
O te rogu pe-alu teu profetu!“

Dar' visleriulu dela cârma
Gluga négra desbracă,
Si cu mant'a lui de sírma
Susu in caicu se redicá :

Jun'a-i cade la pitioare
— „Ah amante, alu meu amantu!“
Pasi'a 'ncrunta . . . nici o diare —
Portulu mării departatu. . . .

— „Io-su, fidelulu — frumosica!“
Dice elu sentimental.
Und'a mării se despica,
Si se-'nchéga valu cu valu. . . .

* * *

Unu momentu — si a noptii diare
Luminá din nimbii 'nalti:
Unu turbanu plutindu pe mare,
Si doi miri imbraçiosiați.

V. R. Buticescu.

Discusiuni filologice și istorice magiare privitoare la Români.

I. Paulu Hunfalvy despre Cronie'a lui Georg. Gabr. Síncai.

(Continuare.)

Inca câteva oserbatiuni privitoare la relegea și base-rec'a Româniloru.

La a. 602 Síncai serie, cá Foc'a, dupa ce a apucatu imperati'a bizantina, cá se si-o intarésca pre multi a omorițu, și temendu-se cá nu cumu-va se-lu aforisésca

patriareculu constantinopolitanu pentru uciderea imperatului Mauriciu, a scrisu la patriareculu Romei, in care epistola dà patriarecului Romei titlulu de ecumenicu, care titlu dupa aceea l'au și tienuta toti patriarçii Romei pana in presente; ce'a ce báremi de nu l'ar fi tienutu! pentru cá

titlulu acest'a a stricatu amórea între resariteni și apuse-
ni. H. oserba la acestea, că Sîncai au n'a sciutu au n'a
voitu se scia, că titlulu de ecumenicu patriarcu costan-
tinopolitanu lu folosiá já in 587 (mai dereptu in 588)¹⁾,
ce'a ce pap'a Gregoriu-celu-mare, carele insusi nu usá de
acestu titlu, a' desaprobatu cu totu adinsulu. Noi respun-
demu, că obiectulu cestiunatu este fôrte controversu, și
de acea cronicariulu nostru si-potú pré bine radimá aser-
tulu chiaru pre una autoretate istorica rom.-catolica, pe
Fleury.²⁾ Adevverulu e, care nu se póte negá, că de una
parte patriarcu costantinopolitanu Joane Ajunatoriulu in
conciliulu tienutu la 588 in Costantinopole luá pentru se-
ne cá archiereu alu capitalei imperiului, grecesce dîsu și
oixouevn), cumu și pentru urmatorii sei desu memoratulu
titlu de patriarcu ecumenicu; de alta parte papii Romei,
in speciale Gregoriu I., inea numai dupa acea se liniscira,
dupa ce imperatulu Fo'e'a prein unu edictu a dechiaratu
basere'e'a Romei vechie capu alu totoror basereceloru.³⁾

Desplace mai incolo lui H., că istoriculu romanu pre
apostolii Slaviloru Cirilu și Metodiú i díce a fi fostu de
origine romana: recensentele magiaru crede, că legendele
slovane chiaru asiá adevverescu românetatea celoru doi apo-
stoli slavi, că Belgradulu transilvanu românetatea ace-
stui-a. Dara óre nu marturesce destulu de apriatu Cedrenu,⁴⁾
că Metodiú erá prasiu dein Rom'a?

Desfidemu apoi pre H., se ne spuna și arete acelu
locu alu Cronicei Romaniloru, unde autoriulu acestei-a ar
fi afermandu, că Bulgarii inea suntu Români.⁵⁾ Au nu
chiaru deincontra, sedusu prein limb'a loru actuale, Sîncai
i crede și díce a fi de origine slava,⁶⁾ macaru că in
presente abia suferu indoicla, cumu că cestiunatulu popo-
ru e de vitia turanica, dara ésta-dî cu totulu slavisatu?
Si ce dede óre ocaziune recensentului H., de a emite
despre istoriculu nostru preatinsulu neadeveru? Unirea, ce
fecese cu basere'e'a Romei Ioanitiu imperatulu Romaniloru
și Bulgariloru pe la inceputulu seclului XIII. Acésta uni-
re Sîncai ar fi doritu se fia tienutu si perduratu, dereptu
scutu alu natiunaletatei române contr'a slavonismului și
mai cu séma a grecismului; pentru acea elu si-esprime
parerea de reu, căce prein actele conciliului VIII. ecum.
dein Costantinopole Bulgarii'a, incontr'a vointiei Bulgari-
loru și Româniloru de acolo, se luá de sub patriare'i'a
Romei și se dede patriare'iei de Costantinopole; „baremi
de nu s'ar fi templatu acésta, díce S., că Români mai
fericiti aru fi fostu, de s'aru fi supusu patriare'iei dein

¹⁾ Ant. Klein Historia eccl. christ., Graecii 1828; I, 419.

²⁾ Fleury Historia eccl., ad h. ann.

³⁾ Ant. Klein o. si l. c.

⁴⁾ Cedrenus Compend. histor. de Michaële III.

⁵⁾ Hunfalvy P. Századok, 1878. fasc. V. pag. 448: „Sajnálja egyébiránt Sinkai, hogy a romun-bolgárok ismét elállottak az uniótól, mert az őket a szlávok ellen, kivált a görögség ellen, biztosította volna! Tehát a bolgárok is rumunok.”

⁶⁾ Sîncai Cron. Rom., a. 680: „Cumu că Bulgarii aru fi fostu de una vitia cu Turcii și cu Tatarii, Engel n'a aretatu, nece va poté aretá; pentru că limb'a Bulgariloru aréta, cumu că eli suntu de vitia Sloveni.”

Rom'a.¹⁾ Cu unu cuventu: istoriculu rom. vorbesce aice
destulu de invederatu numai și numai despre Romanii
dein imperiulu romanu-bulgaru, in interesea caror'a ar fi
doritu se fia avutu durata unirea basere'e'sca cu Rom'a a
imperiului dein vorba. Dara ce se vedi? Tient'a sociale-
politica, presipta cestiunatoru recensiuini hunfalvyane, face
pre recensente inventiosu. Firesce că atari inventiuni
trecu de bani buni numai inaintea celoru necunosctori
de lucrurile, popóra-le, tempurile și tierele respective. „Igne-
tos fallit, notis est derisui.”

Mai face H. și alte numeróse citate și atinge nu-
meróse lucruri privitorie la starea relegiunaria și basere-
e'sca a Romaniloru in er'a protestantismului și a unirei
in Trani'a, cu respectu la cari nu e multiamitu cu verdic-
tulu istoricu, ce lu pronuncia despre ele cronicariulu ro-
manu. Asiá între altele, cumu că „Ddiu celu de susu
prein Isabel'a și fiulu ei a inceputu a bate pre Romanii
dein Ardélú, pre cari i mancasse pap'a de la Rom'a mai
inainte, căce nu s'au plecatu lui se i fia dobitóce, nu oi
sufletesci;” cumu că „dupa ce s'a induratu atotpoternicu-
lu Ddiu a certá mândri'a santei basereee a Romei prein
medulariele ei, adeca prein protestanti, némulu nostru celu
rom. întregu, adeca nu numai prostii ci și nobilii dein
Ardélú și pártile Tierii-unguresci, pentru că n'amu pri-
mitu retacirile protestantiloru, precumu nu primisemu obi-
ceiurile baserecei Romei mai inainte, la atát'a au ajunsu,
cátu numai suferiti s'au tienutu;” cumu că scopulu uni-
rei erá de a inmultí prein Romanii uniti, in folosulu Un-
guriloru, numerulu scadiutu alu' catoliciloru, și de a des-
biná, debilitá și aruncá pre Români, sub pretestu de re-
legiune, in nóua sierbitute ungeréscá; cumu că unirea s'a
efaptuitu prein tradári, insielatiuni și siluiri varie; cumu
că Romanii prein unire si-pierdura dereptulu și scaunulu
metropolitanu, deórace infientiarea episcopiei Fagarasiului
fú mormentulu metropoliei de A.-Juli'a séu Belgradu sel.
sel.²⁾ Tóte acestea adevveruri istorice, de Sîncai in tóta
form'a documentate, nu afla gratia in ochii lui H., carele
marturesce naivu, că omu de categori'a sa nu póta gaei,
ce reu a nascutu unirea; că incetarea metropoliei rom.
numai atunce o va poté crede, candu esistenti'a ei isto-
ric'a o va vedé nenegabile documentata; și că reg.
censoriu ardelénu dein 1812, debunaséma preutu cat. au
gr. cat. de incredere, chiaru de n'ar fi fostu istoricu, to-
tusi citindu manuscriptulu lui S., de multe ori a potutu
se se sternéscá in elu cugetulu, cumu că „opus igne, au-
tor patibulo dignus.” Căta amabilitate cu adevveratu dein
partea lui H. pentru istoriculu nostru!

Ci se lasámu amabilitáțile și susceptibilitáțile la una
parte. Nu incapu amabilitáti și susceptibilitáti fia natiu-
nali fia individuali acolo, unde e vorba de adevverulu isto-
ricu, de nenegabili fapte și templamente dein trecutulu, ce
nu se mai potu resface. Istori'a, ce vré se merite acestu

¹⁾ Sîncai Cron. Rom., a. 869.

²⁾ Sîncai Cronic'a Roman., aa. 1571. 1514. 1696. 1699. 1721. 1697. s. a.

nume, are se le propuna cu scrupuloșitate întotdeauna precum acelea s'au templat, neadause și nemicsiorate, nenedite și nefalsificate, spre învetiu salutaru pentru descendentii atât ai asupritorilor cât și ai asupritorilor. Estu învetiu e, care a promovatu și promove cultur'a, civilizațiunea, moraletatea, umanismulu omenimei. Despre una atare scientia istorica, dara numai despre una atare, potemu apoi dice cu marele oratoriu alu Romei, cumu că „emollit mores.“

Ci chiaru asiă propune Sîncăi, și propunu alalti serie-tori rom., patiteles Romaniloru sub principii transilvani protestanti și în er'a introducerei și stabilirei uniunei cu baserec'a Romei la Romani. Și dupa cine ôre o propunu asiă, și nu altcumu? Chiaru dupa funtane istorice mai vertosu magiare. Placa lui H. a citi actele dieteloru transilvane dein 1568¹⁾ și dein epoc'a urmatória, mai multi articli dein Aprobate și compilate, diplom'a dein 1643 a unui Georgiu Rákoczi și altele ale altoru principii, seriile unui Lupu Bethlen, Mich. Cserei, Martinu Szentiványi, Petru Bodu scl. Dein tôte acestea, de va voi, va poté vedé, cumu sub Joane Sigismundu metropolitulu rom., dein cauza că nu acépta protestantismulu, si-pierde posesiunea Lancremu, e costrinsu a luá lumea în capu și a trece în Romani'a; cumu metropolitulu Elia Forestu dein acelasi temeiu e destituitu, éra sucesoriului Stefanu Pop'a Simeone i se impunu prein ueasu principescu spre primire de voia de nevoia doctrinele calviniane; cumu sub Apafi nenocentele arceiepiscopu Sav'a²⁾ e scosu în tergulu Vintiuului și batutu cu vena de bou, pana ce si-dá suflétulu; cumu biét'a romanime ardeléna e trasa impinsa cá vai de ea, cá lucrul alu nemenui, de una parte de zelulu proselitecu turbatu alu secteloru protestantice,³⁾ de alta parte de alu rom. catoliciloru,⁴⁾ facundu-i-se în scaimbulu trecerei la cutare relegiune recepta brilianti promisiunii, dara în loculu acestora celi trecuti tredîndu-se cu deceptiuni amare, cu sfasiári intestinale și cu brachia militari,⁵⁾ metropoli'a A.-Juliei degradandu-se la rangul de episcopatu alu Fagarasiului, metropolitulu devenindu vicariu, mai înainte alu superintendentelului calvinescu, pre carele lu duceá în lectica pe umeri protopopii rom. în sinodulu rom. se i presiédia, dupa acea alu teologulu jesuitu pusu în cóstele episcopului romanu unitu, de carele abia zelosului Gregoriu Maioru i succese a mantui baserec'a romana gr. c. Acestea și asemeni negre și pré triste traseture în icon'a

¹⁾ Cipariu Acte și fragm., pg. 271.

²⁾ M. Cserei la Cipariu Act. și frag., pg. 270: „A nyavalyás ártatlan Püspököt egy ingben lábravalóban kihozzák s addig korbátsollyák, míg leszakadoz inge lábravalója, az hus is a faráról, mely miatt sem vizelletit sem ganillattyát nem tarthatván, meg kelle halni belé.“

³⁾ Fasching Nova Dacia, 1743.

⁴⁾ P. Bod Brevis Valachorum Traniam incolentium historia ms., lib. 2. cap. 4. §. 25. sq. Istori'a acést'a, desí scrisa încétva în spiretu protestanteu, cuprinde fórte numeroșe și interesanti date despre nevoile venite pe capulu bietiloru Romani în urm'a unirei, de acea e recomandámu cu totu adinsulu dlui H. spre citire.

⁵⁾ Hunfalvy P. Századok, 1878; V, 452.

starei basericesci și sociali a romanimei ciscarpatine o facu, precumu vediumu, chiaru autori mai vertosu magiari, a caroru fidedemnetate sperámu că H. nu va vré se o traga la indoiéla.

Ajungundu la ideele sociali ale lui Sîncăi, acestea întru atât'a nu i convinu necedecumu lui H. și întru atât'a lu supera. câtu are întru nemic'a a numi pre Sîncăi mai multu agitatoriu decátu istoricu.¹⁾ Cu ce ôre si-a meritatu istoriculu rom. una asiă aspra și neindurata condamnatiune dein partea academicului magiaru? Cu multe de tôte. Sîncăi sbiciesce pre toti desromanitii și renegatii, indegetandu originea romanésca a celoru mai multe familie aristocratice dein Ardélu, membrii caror'a facundu-se calvini au catolici, se alesera apoi celi mai mari asupritori ai Romaniloru; constata, că cu tóta acést'a perdere natiunale, și adi în Ardélu mai multi suntu nemesii séu boiarii de Romani, decátu de Unguri, cumu s'a vediutu la insurectiunea dein 1809; face acést'a constatare și tiene și insusi la nobilitatea sa vechia, pentru că Josefu II. iubitoriulu de omenire imperatu morise și principiile revolutiunei celei mari franceze în Ungari'a și Transilvani'a nu aveá sensu, de unde Romanii numai cá nobili poteá aspirá la derepturi, sídeci erá pe atunce de interese natiunale romana, cá nobilii rom. se nu si-renege originea, se si-arete numerulu loru celu mare și se si-pretinda derepturile cá Romani; serie inse, desí nobile, cu anim'a sangeranda, de câte ori vine la sórtea tieraniloru preste totu și alu celoru romanesci în speciale. „Tieranii la atât'a ajunsese pe tempulu mieu, suspina S., de se vendeá cá vitele, fóra de locu, nu impreuna cu loculu pe care locuia; afóra de sierbitiele, ce le faceá domniloru pamentesci încependu de luni pana sâmbata sér'a în tóta septeman'a preste totu anulu, domineca, fiendu cá alt'a nu se poteá lucrá, domnii pamentesci pre iobagi i tramiteá cu cãrti pe la alti domni; preutii rom. trebuia se dè dare domniloru pe anu și se le creșca cãinii; pre fetiorii loru i rapiá de la inventiature și, facundu-i curteni, i siliá se si-mute legea și credenti'a Româniloru, dein cari erá prasiti; Josefu II. a stricatu tirani'a iobagiei perpetue; baremi de ar fi traitu, pana candu ar fi mai iusioratu și jugulu inca remasu alu sierbitutei, care pe bietii Romani dein Ardélu apésa mai greu, decátu pre tieranii dein Ungari'a, cari totu mai au ceva ruptória în sierbitiu“, și care asuprire mare a bietiloru Români ardeleni S. o datédia mai cuséma de la epoc'a despartirei Ardélului de Ungari'a.²⁾

¹⁾ Sîncăi Cron. Rom., la a. 1598 despre Stef. Josie'a dice: „Vedi fratutiulu, dein Caransebesiu nascutu și în curtea lui Cristofu Bátori crescutu, la câtu a ajunsu;“ la a. 1660: „Barciai inca erá vitia de Romanu, precumu mi-a marturisitu și aretatu pré luminatulu Paulu Barciai în a. 1791, candu se intorceá de la seimulu celu dein Clusiu, în care s'a cititu instanti'a Romaniloru dein Ardélu;“ la a. 1276: „Chemenescii, stranepotii Miculei;“ la a. 1311: „Bethlenscii, stranepotii Gebului;“ la a. 1677: „Telechescii, sementi'a cea romanésca de pe la Oradea-Mare;“ la a. 1674: „Nalatieșcii, Romani betrani și ploati;“ cfr. aa. 1541. 1514. 1490. 1440. s. a.

²⁾ Sîncăi Cron. Rom., aa. 1653. 1514. 1526. s. a.

Ce opune totororului acestor H. P. Dice, că S., cându deplange numai sôrtea tieraniloru român., și nu a veri-carorului tieranii preste totu, e politicu neghiobu său și mai reu, ăra P. Harianu și Obedenariu plane falsifica istoria și sternescu cu voi'a ura și odiu, cându in estu respectu vorbescu despre trecutulu căsi cându acela ar fi inea de facia; că asemenea, ba dora și mai rea a fostu pe atunce sôrtea tieraniloru dein Romani'a liberati abia in 1864, cumu și dein Poloni'a și dein alte tiere, spre ce sierbésca de bsemplu sôrtea tieranului estonu și litvanu facia de proprietariulu germanu in Litvani'a, descrisa de Hupel¹⁾; că in asiá-numit'a sânta Rusia, carea inaintea a tóta romanimăa și slavimea trece de pamentulu promisiunei, cate-nele sierbitutei perpetue numai in 1861 picara depe cerbicea tieranului ortodosu, asiadara apertienturiu relegei domnitórie; că Sincăi și onoratoriului sei nitara, cumu că nobiletatea lui inea e una ecescentia, nu dein pamentulu alu nu sciu ce lucru alu Latiului au Romei, ci dein alu jurelui publicu magiaru-transilvanu; nitara, cumu că nobiletatea magiara (magyar nemesség) in Ardélu că și in patri'a mama Ungari'a n'a fostu legata de natiunaletate, deóráce și elu, Sincăi, că „rumnu său ramnes“ a fostu omu noble și a gustatu prerogativele nobiletatei, intog-mai precumu tieranii au fostu intr'una forma magiari, slovaci, germani, romani.

Cumu vedemu H. nu si-oserba contradictiunea in adjecto', cându se opintescu a demústrá egaletatea dein trecutulu totororului poporatiuniloru dein Ungari'a și Ardélu și cându totusi i scapa a vorbi de nobiletate magiara. Dara apoi amu fi curiosi a sei, cu ce softime ar fi in stare dinsu se negé esistentia multeloru legiuniri transilvane dein trecutulu dorerosu indereptate pe facia contr'a natiunei și baserecei romane, că numai tolerate „usque ad beneplacitum principis et regnicolarum“? Cu ce esistentia decretelor de „radicitus extirpanda natione Valachica?“ Estu-modu starea asierbita a natiunei și baserecei rom. in generale, nu se va poté negá, că avú de cosecentia funesta una mai grea asuprire și impilare a tieranimei romanesci decátu asuprirea ce o suferia tieranii de alte natiunaletati, cari celu pucinu in prentii și baserecele loru totu inea se mai bucurá de órecari favori. Lasandu deci la una parte verb'a de claca a lui H., dupa care romanimăa ar privi in sant'a Rusia pamentulu promisiunei, care asertu nu lu va poté documentá nece macaru cu unu atare documentu că cel'a, prein carele celi vre una sutá cincidieci de aristocrati magiari invitara in 1848-49 pre tiarulu Nicolau se vinia se ocupe Ungari'a și Transilvani'a: tare ne mirámu, cumu de se poté impiedecá recensentele inea și in descrierea pentru ori-ce omu nepreocupatu atátu de obiectiva, ce o face nu numai despre sôrtea amara a iobagiloru romani, ci in mai multe locuri apriatu despre a totororului iobagiloru de ori-ce natiuna-

litate, contemporanulu Sincăi?! Său cumu ar fi doritu H., se descria istoriculu nostru acea sôrte și stare a iobagiloru? Dora că eli erá asiá de fericitu, inecátu se scaldá și innotá in lapte și miere? Nu; sôrtea tieraniloru, la noi că și pe aiure, a fostu mai multu au mai pucinu, dara in totu cașulu destulu de trista. Sincăi, că și P. Harianu și Obedenariu, serie in respectulu acest'a inea prea domotu; elu nu memorédia prinderea tieraniloru in jugu, de cari casuri scrietoriulu acestoru sîre inea scie unulu dein tienutulu Stenlui in nordu-ostulu Traniei, templatu pe la 1846 și judecatorescu documentatu; elu nu memorédia de asiá-numitulu „jus primae noctis,“ ce lu eserctetara pana in dilele nóstre unii posesori dein patri'a nóstra dupa esemplulu celoru dein Poloni'a; și alte asemeni, despre cari multe de tóte aru sei istori unii dein betranii nostri.

Lasámu-le inse, și se aruncámu velulu nitarei preste atari barbarie. Ce ar și folosi a ne face impromutatu imputári prea tardie? Cele template, cumu enunciarámu și mai susu, nu se mai potú face netemplate; istoria nu se poté resface. Dara istoriculu cordatu și nepartiale, cumu lu cunóscemu și vedemu pre S. alu nostru, are detorinti'a de a propune evenimentele intogmai, spre inventiu pentru urmasii partei atátu a celei asuprite cátu și a celei asupritórie, că celi-a se se impulpe a se smulge și redicá dein decadentia, cesti-a se de audiu și ascultare vócei umanetatei și pretinsiunei drepturiloru neprescriptibili ale omului și poporului. Numai estu-modu istori'a, că marturi'a temporiloru trecute, va fi oclinda nefalsa a presentelui și calensa secura a venitoriuului.

Inchialiámu oserbatiunile hunfalvyane facute la ideele sociali ale lui Sincăi cu una nota a recensentelui. In acést'a dice H., că Sincăi sub a. 105 enarandu fabul'a¹⁾ despre impoporarea Daciei, adauge, că mai multe la anulu acest'a nu mai insira, fóra numai că nu e cu nepotentia se fia fostu și dein famili'a Corviniloru, dein cari a fi prasitu Matia craiulu Ungariei cu deadinsulu doriá se se arete, adusi in Daci'a, macaru că Corviniu in inscriptiunú nu se citescu. „Est'a inea aréta, oserba H. sarcastecu, ce istoriografu critecu e Sincăi“. Ci noi tacandu despre acé'a, că academiculu magiaru procede si aice dupa placu și arbitriu, cându acea dísa a lui S. proptita cu Zamoseiu,²⁾ cumu că Matia insusi doriá se se arete a fi prasitu dein Corvini, o traduce cu „lu-dedueu“ (leszármaztatják); noi, marturimu, că nu vedemu nece schintea de necriticismu in acea dísa sînceaiana, mai vertosu dupa ce ea e propusa cu tóta reserv'a și sub form'a probabilitatei. Au dora va poté negá H., că in Rom'a a esistatu și una familia ilustra a Corviniloru, și că cu colonii lui Traianu debunáséma voru fi inmigratu in Daci'a cu multu mai numeróse familie fruntasie románe, decátu pre câte ne pastrara ruinele inscriptiuniloru antice romane aflate in Ardélu și in

¹⁾ A. Wih. Hupel Topograph. Nachrichten von Lief- und Esthland, Biga 1777; t. II. pag. 219. 125-128.

¹⁾ Hunfalvy P. Ezázadok, 1878; V., 450 in nota: „Sincăi a 105 év alatt elmesélvén Dákiának ily megnépesítését.“

²⁾ Zamoseius in Analectis Dacicis, cap. 11.

tierele din vecini¹⁾? Pentru ce dăra se nu s'ia potut în-
raigri cu acestea și vre una ramura de a Corvinilor, alu
carei-a sange se se s'ia stracurat și propagat până la re-
gele Mat'ia, precum sangele nu unei alte familie antice
române de frunte cure pôte și adi în venele cutarui Ro-
mânu din poporu? Bine și cu totu dereptulu a potutu
cu privire la acest'a cantă nepartinitoriulu poctu germanu²⁾:

„Doch eure (Walachen) Sprache bleibt noch hier auf
diesen Tag,

Darob sich dann ein Mensch gar billig vundern mag;
Italien hat selbst nicht gantz von seinen Alten,
Ingleichen Spanien und Gallia behalten;

Wie etwan diss nun kann den Römern ähndlich seyn,
So nahe sind verwandt Walachis und Latein.

Es steckt manch edles Blut in kleinen Bauren-Hütten,
Das noch den alten Brauch und Art der alten Sitten
Nicht gantzlich abgelegt“ scl.

Era apoi grandioasă colonisare și impoporare a Da-
ciei prein Romanii lui Traianu, propusa de Sincai după
Eutropiu. Paulu Diaconulu și alți scriptori vechi și mai
noi, atestata de mijle de documente și monumente din
vechime, și admisa că adevăru istoricu nerestornabile
de tota lumea literaria, a o numi fabula, precum face
recensentele magiaru: una atare procedura mai pe diosu
de ori-ce critica, una atare cutidiare de criticastra nu
mai s'innu cumu se o numim și caleficăm.

Trecendu la ideele natiunali, literarie și istorice ale
lui Sincai, academiculu magiaru numai una eröre comite,
pentru că spre norocirea sa numai una oserbatiune mai
face. Acosta un'a inse este eröre și gresieala cu cörne,
s'eu mai dereptu graindu înto tocure și nesecuire de cea
mai rea credentia. Dice adeca, cumu că „Sincai nu eu-
nosce rege magiaru³⁾”, cu alte cuvinte: Sincai nu vrê se
scin de regi ai Ungariei, ci numai de imperati ai Austriei.
Esta inca ne intaresce dis'a dein cele precedente, precum
că H. nu e cu potentia se s'ia vedutu și cititu Cro-
nic'a Romanilor; căce de ar fi cititu-o, incepundu de
la a. 998, la care S. vorbese de „santulu Stefanu antă-
ulu craiu alu Ungurilor,“ mai pe fiacare pagina ar fi
atlatu memorati una dutina de „crai unguresci.“

(Finelo va urmă.)

Dr. Gregoriu Silasi.

Gardist'a.

Novela

de Sacler Masoch.

I.

Stradele și casele capitalei Rusiei le acopere o néua
mare. Catarin'a II. imperatés'a Rusiei se afla în resiedin-

¹⁾ Fridvalski Inscriptiones Dacie.

²⁾ Opitz in poem'a „Zlatna.“

³⁾ Hunfalvy P. Századok, 1878; V, 454: „A Elnitröl azt mondja Sinkai, hogy midőn VI. Károly (Sinkai t. i. magyar királyt aca ismer) sváboktól kezdett a magyar földre telepíteni scl.“

ti'a sa de érna și da ambentia. Antecamera e plina de
totu solulu de ómnei petitionari. Sub tabloulu incantato-
riu alu paretelui de midiolocu, — cata reprezenta pe Cos-
miramis în momentul, candu ocupata cu toaletta s'a
aude că ducii sei s'au rescolatu, — s'iedu doi diplomatu
betrai. De alt'a lature, langa foculariulu olandezu, în care
ardu desparturi gigantice, s'ioptesece unu iesutu înaltu,
uscatu și palidu cu unu altu calagaru de ordulu capeti-
niloru; era langa ei trei cerchesi s'iedu pe covorul per-
su dupa mod'a musulmana cu picibrelu încernisate și
și m'iolescu cepele cu pietate. Langa ferestra — între
unu artileristu și între unu magistru de dantiu — sta ro-
gându-se catra ceriu unu jidovu polonesu, care nu e îm-
bracatu tocmă conformu modei dela curte.

Dintre cei din antecamera mai t're atrase atentu-
nea asupra-si o copila teneră și frumoasă, apröpe de 18
ani. Façia-i fina și nobila, fapturn'a-i svelta, vestimentulu
greu de metasa și paltonulu barbatescu de visonul negru
primatu cu piele de sderu, de care portin pre atunei și
danele, și în urma pelari'a-i amazöna, indita i tradau
nascerea nobila. Precum se vede, copila a desseptatu
atentiu generala; celu pucinu cei doi domni betrai de
langa tablou despre ea conversau.

— „Ce pôte caută aici — dise unulu: ves'a deșgri
de denumire pentru amantulu seu? Dieu adi la noi bar-
batii nu potu înaintă, decatu prin partiurea muerileru!
Si ce însusiri se receru spre acest'a? Capacitatea și me-
ritele suntu nemica; — doi ochi frumoși, fapturna înaltă
și mustetie negre suntu midiolocle înaltărei, fericiate.“

— „Da, avemu domnia de totulu mueresca — res-
punde celu-alaltu suspinandu, — cea mai mare pedeapsa
pentru pecelele nostre și ale parentiloru nostri. Mueres
s'iede pe trouu și tiene frânele guvernului; alta mueres
Catarin'a de Baskoil e presiedinta academiei scientifice,
mueri judeca asupra noastră, mueri ne conduc cu ostile și
adi-mane și sant'a missa va fi cetita prin mueri. — pe
mine acumu nimica nu me va supriade.“

În momentul acest'a adjutantulu face sembu, că se
între dam'a teneră, care în momentul urmatoriu și stă
înaintea imperatésiei puternice.

Ori-cătu de curagiosa a fostu copila teneră, totusiu
incepă a-i palpita mai ferbinte anim'a, candu s'a vedutu
înaintea çiarinei. Catarin'a II. n'a fostu înalta, dar' fap-
turn'a-i era asié de maestösa, și ticut'a-i asié de falösa,
ineätu la prim'a privire te patrundé și misicä.

Cautatur'a aspra a façioi sale, na ulu romauu și bar-
ba-i încordata numai prin perulu bogatu și prin zimbe-
le-i graçiose mai capetău ore care aeru de blandötia. Ea
portă vestimentu de metasa vönata împodobitu cu flori ar-
gintie, și pre peptu avé insemuele unui ordü.

Vorbirea o-a inceputu imperatös'a.

— „Numelö Dvöstra?“ întrebă ea.

— „Jadvig'a Alecsandron'a de Niewelunsky“ —
respunde copila și façia-i utori că auro'a.

Imperatés'a a surisú; asié se vede, cá se bucurá de impresiunea, cea-causát'o persón'a s'a.

— „Pentru-ce ve temeti de mine?“ — întrebá dupa ace'a cu unu tonu de buna voientia. „Vi tremura totu corpulu; a, luati-ve curagin — dise mai incolo — strângúdu man'a tremuránda a copilei. — Vorbesece sinceru, descopere-mi ce-ti apésa anim'a; Dú'a esti asié de frumós'a si inocenta, încútu de buna-séma nu ti-oiu denegá rogarea; acuma ti-am si implitu, ce'a ce voiesci a cere. Numai spunge-mi cá ce voiesci.“

— „Maiestate!“ siopti copil'a si aici s'a acatiatu in verbúne.

— „Ah — iute!“

„Eu — eu voiescu se fiu ostasiu!“ — strigá frumós'a copila spariata si cadúu la picioarele imperatesei.

— „Ostasiu? Dú'a? — întrebá imperatés'a — si acést'a mi-o descopere laeremádu? 'Mi vene a ride dè acést'a; si tiran'a frumós'a ridé eu hohotu — dar' óre ce te inócemna la acést'a otarire?“

— „Amorulu nefericitu“ — strigá copil'a.

Sermana copila — dise Catarin'a rídiendu — dar' rediccate! Si numai decátu a rediccatu pre copila si o-a sarutatu in frunte.

„Jadviga! Incredete in mene — dise acumu cu iubire. Spre fericirea t'a, eu sum si muiere, cá se te potu întielege, si domnitória, cá se te potu ajutá; dar' antáiu trebue, sè sciu tóte, chiar' tóte. Siedi lánnga mine si te marturisese!“

Catarin'a a condusu apoi pre copila la o sofa, pre care au ocupatu locu ambele.

„Asié dara. . .“

— „Eu iubescu“ începú Jadviga.

— „In etatea Dú'ale care copila nu o crede acést'a despre sine?“

— „Dar' eu iubescu sinceru, curatu si eu credentia Maiestate!“

— „Acést'a e pré multu de-odata — insemná imperatés'a cu ironia — si cine e fericitulu?“

— „Eu iubescu unu ostasiu teneru!“

— „Numele lui?“

— „Nicolau Samarin, locotenentu.“

— „In care regimentu?“

— „In regimentulu de Tobolsk.“

— „E elegantu?“

— „Ah! elegantu! frumosiulu si teneru; — apoi ce caracteru are?“

— „Pe seurtu elu e unu idealu — dise imperatés'a surídiendu. In adeveru sum curiosa! Dar' elu iubesece-te?“

— „Da, cá-ci n'asiu sci trai fara de amorulu lui!“ esclamá copil'a.

— „Dar' ce ve impiedea fericirea?“ — întrebá Catarin'a.

— „Parentii mei — response Jadvig'a. Famili'a mea e falós'a de numele ei eelu vechiu si de avuti'a s'a, é'r' Samarin e seracu si se dice, cá-'si trage originea dela iobagi.“

— „Ridienlu — strigá Catalin'a — dóra barbatulu nobilu ori iobagi ar' fi nascutu pentru altu-ceva in lume decátu de a fi sclavulu nostru? Dar' dintru acestea inca totu nu întielegu, cá pentru-ce voiesci a intrá in oste?“

— „Maiestate! response Jadvig'a cu modestia — indata me vei întielege. Nu-i destulu, cá parentii mei nu binecuvintéza amorulu nostru, dar' ei i-au întredisu lui Samarin de-a mai pasi in cas'a nóstra; si eu de septemani întregi nu-lu mai potu vedé.

Acumu in perplesitatea cea mare mi-a venitu o idea cá din ceriu. Marea si ingenió's'a imperatés'a — cugetámu — a invetiatu si pre seesulu meu a se luptá atátu cu pé'n'a, cátu si cu arm'a. Dómn'a Melin, contés'a Sallikoff si multe alte amazóne cuprindu unu locu stralucitu in óstea nóstra; eu voiescu a le imitá si-mi recomendu man'a si vi-ét'i'a mea Maiestatei Vóstre. Dóra mi-a succede a me distinge prin ceva si a ve trage atentiunea asupr'a mea; si astfelu prin man'a mea armata a-mi căseigá de sociu pre Nicolae. M'am hotaritu iute si am venitu dreptu aici a-ve rogá cá se me primiti de ostasiu la regimentulu de Tobolsk, unde servece si iubitul meu.“

— „Bravo! — strigá imperatés'a — cugetulu ti-e frumosu, demnu de o muiere. Ti implinescu cererea Jadviga; re'ntorecte la parenti si mi ascépta dispusetiunile. Nu te voiu uitá, cá te iubescu Jadviga Nievelinsky, — fórté te iubescu. Adie!“

II.

Trecú o septemana si dela Catarin'a nu sosi inca nici o dispusatiune.

Jadvig'a a prinsu a desperá; de demanét'i'a pana sér'a siedé lánnga feréstra, pana-ce sunetulu pinteniloru nu-i anunciá apropiarea iubitului seu. Apói 'lu salutá cu maram'a s'a alba pana-cándu disparé in corpulu stradei.

Si adí l'a asceptatu, dar' inzadaru — elu n'a venitu. Anim'a Jadvigei palpitá mai ferbinte si candu clepotielulu o chiamá la prandiu, se eutremurá, si neliniscita a ocupatu locu la mésa fora se se atinga de ceva mancare.

— „Ce necasu ai?“ — o întrebá mam'a sa cu ingre.

— „Pána acuma nemiecu — response copil'a — dara sentiu ca o se fiu morbós'a.

— „Fantasare! — dise tata-seu maniosu — te voiu maritá acusiú dupa cutare june avutu si nobilu, si atunci te-vei insanatosiá.“

Serman'a copila a prinsu a laeremá si voiá tocma a se departá, candu camerariulu anunciá pe adjutantulu imperatescu.

— „Ce pote cautá — gângavi Nievelinsky spariatu — dar' póte intrá.“ Apói s'a sculat si s'a dusu inaintea officierului teneru, care numai decátu i-a predatu dispusetiunea imperatés'a.

Domnulu Nievelinsky a desfacutu-o, a cetitu-o si éra a cetitu-o, apoi a eschiamatu: „Pardonu, domnule adju-“

tantu, dar' séu sum nebuu séu nu sciu ceti. Me rogu frumos, cetescemi-o!

Adjutantulu a luat dispușetiunea în mana și a cettu cu tonu tare: Dispușetiunea imperateșei cãtra Sandru Ivanovicu Nievelinsky. Țienu-ti de detoria pe fiic'a ta Jadvig'a îndata dupa primirea aceștei dispușetiuni a-o provede cu tôte celea de lipsa pentru serviciu în ôștea imperatêșca!

— „Totușii e asiê» — intrerupse betranulu — „dar' eu potênti'a e acêș'a . . . copil'a mea — ostasiu . . .“

— „Dêca demanda Maiestatea s'a — o spunse adjutantulu — nimica nu e fora potintia.» Apoi ceta mai departe: „Jadvig'a Alexandrown'a se dispune, la regimentulu de Tobolsk și în restempu de 24 ôre trebuie se se presenteze la dômn'a Mellin comandant'a regimentulu. Êr' tatalu-sau e detoriu a o provede în celu mai scurtu tempu cu celea de lipsa: cu dêu vestminte de luesu și dêu pentru serviciu din vizonulu celu mai finu, êr' pãltonêlê se-i fie cãptușite cu primu de sderu. Mai încolo e detoriu a dâ ostasiulu gregariu J. A. Nievelinsky pe tóta lun'a unu salariu cãte de 50 rubeli.»

— „Dômnê — gângavi betranulu — acêș'a nu pôte fi lucru seriosu, — numai o gluma.»

— „Dispușetiunilê imperateșei nu suntu glume» — respunse adjutantulu.

— „Îndata me ducu eu la imperatêș'a» — strigã Nievelinsky.

— „Nu te-a primi» dise adjutantulu.

— „Asiê dara dispușetiunea nu se pôte retrage?» eschiamã betranulu.

— „Nu!»

— „Fiic'a mea ostasiu, și inea ostasiu gregariu!» eschiamã plângându și muierea betrana.

— „Fi liniscita maica — dise Jadvig'a — faciã de imperatêș'a trebuie sê finu cu ascultare; și eu voi servi cu bucuria aceștei muieri geniale.»

— „Lasati-mo se sîedu» — suspinã dnulu Nievelinsky și se lasã pe unu scaunu. — „Si cheltuielele aceștea?» Si nesmintita trebuie se fia de sderu, altu primu n'ar' fi bunu?»

— „Decumva în dispușetiune stã „sderu» — respunse adjutantulu suridindu — atunci trebuie sê fia de sderu, alt' mîntrea tôte damele din ôște pôrta de acêș'a.»

— „Si salariulu — suspinã êra betranulu — înse totu-su înzadaru acumu; Siberia e prea rece; e mai bine dara a cumperã sderulu și a solvi regulatu côi 50 rubeli!»

— „Da, dle Nievelinsky — dise adjutantulu — si eu grabescu a anușciã Maiestatii s'ale cõșentirea însușetita și multãmirea profunda a Dvõstre.»

Cu acêște faciundu unu complimentu s'a departatu lasandu famili'a între simțiemintelo celea mai diferite: pe tata conjurandu, pe mama plângându și pe fîta în cea mai mare — bucuria.

Dar' Jadvig'a si-a ascunsu bucuria s'a; n'a voit'u se scie parentii sei: cãta parte are ea în lucrulu acêș'a. De-cã se arêta fôrte trista și mai nu lacremã candu avu de a

se desparti de cãtra parentii sei pentru de a se duce în amazôn'a frumõsa și coragiõsa la dômn'a Mellin, care êr' comandant'a regimentulu de Tobolsk.

Dômn'a Mellin o-a primitu în camer'a s'a de toalet ta și numai decãtu o-a provocatu se ocupe locu pre sofa.

„Imperatêș'a mi-a comunicatu deja tôte — dise dômn'a Mellin — poti contã și pre spriginulu meu!»

Apoi a clopotitu și a chiamatu în lontru pre locotententulu Samarin, care sosi în cãteva momintê și standu lângu usia a salutat'u pre frumõșelê dame, cari rideau mînnunatu.

Dar' dômn'a Mellin îndata si-a recãșigatu serioșitate, a scõsu din busunariulu seu dêu scrisori, apoi cetti: „Ordinulu imperateșei cãtra locotententelo Samarin în regimentulu de Tobolsk. Prin acêș'a te denumescu de capitanu! Catarin'a II.»

— „Capitanu?» — strigã locotententulu suprișu — se fia eu potintia acêș'a?»

„Audi mai încolo!» continuã comandant'a frumõsa. „Ordinulu imperateșei cãtra comandant'a regimentulu de Tobolsk! Jadvig'a Alexandrown'a se înrolêza cã ostasiu gregariu la regimentulu de Tobolsk și respective la compania capitanulu Samarin. Capitanulu are detoriu a a grigi, de instruarea recrutei.»

— „N'oi da anșu la nemulțãmire!» dise Samarin însușetitu.

„Si așceptu dela Dõmn'a s'a, cã se împlinesci, cõșcientiosu ordinulu Maiestatii s'ale. Pentru Jadvig'a e de a se ajustã o chilia frumõsa, și spre servire a-i dâ unu ostasiu gregariu; preste totu dispunu, cã ea se se cõșidere și respecteze cã unu officieriu. . . Asiê dlu meu, acum'a cunõșci ordinulu Maiestatii s'ale, și speru cã te vei acõșoda strictu la acêș'a.»

Dupa acêștea Samarin s'a departatu și Jadvig'a inea s'a despartita de cãtra comandant'a frumõsa și s'a reñtõrsu la parentii sei, cã se dõrma inea o nopte în casã parentiêșca, în care mama s'a o-au legãnatu în prunci'a ei.

(Finea va urma.)

Joanu Bulu.

Lui Vasile Alecsandri.

*Latina Ginta e Regina
Inti ale lumii Ginte mari;
Ea pôrta 'n frunte-o stea divina,
Lucindu prin timpil seculari.*

Asiê ai dispu puternicu, cantãndu, dela Mircesti
Privighitõre dulce a limbii romanesci!
Si inimile nõstre saltatã de mandria,
La fãlcã-ti cantãre. *Isvora de põesia,*
Ce-ai mangaiatu cu versu-ti alu Romaniei sinu
Si astadi esti podõba a neamulu Latinu!
Menitu ai fostu de fire, cu dorulu teu ferbiante,
Portãndu faciã mentii se mergi totu înainte,
Lasãndu lumina 'n urma-ti și 'n giurulu teu scãntõi

Spre care viitoriulu se 'ndrepte pasii sei!
Ursit'a-ti e marétia, chemarea t'a e sânta,
 Si tiér'a cea frumósa ce doinele ti-cânta,
Odoru prea scumpu! la sinu-i, cu dragu te-a legânatu,
 Si sórtea t'a *Poete,* de sórtea-i a legatu!
 Că-ci indelungu fû róba — ea, cuibu de vitejía
 Si tu cântatai singuru pe mândr'a ei câmpia;
 Ea, adi e liberata de jugulu celu strainu
 Ér' *Cântulu teu e cântulu totu Neamului Latinu!*

Dar' ascultati unu freamatu, din munte pâna 'n vale,
 S'aude linu si dulce, e versulu doinei t'ale,
 Fermecatóre siópta, ce-a alinatu usioru,
 A nóstre suferintie, cu tainiculu teu doru.
 In vremile amare, de gróznica urgia,
 Povestile-ti bestrate de dalba vitejía
 Imbarbatat'au injimi si 'n suflete au pusu
 Alu mangaierei balsamu si pacea au adusu.
 Cu dragu si lungu privitamu steluti'a ti iubitóre,
 Cules'amu in dumbrave manunchi de lacremióre;
 VEDIUT'AMU, ÉR' cu tene, Bosforulu stralucitu,
 Veneti'a, Alhambr'a, Oceanulu nesfêrsitu!
 Visat'amu visuri multe si dulci si fericite,
 Legende multu doióse, Pasteluri smaltiuite,
 Comori de frumusetie, de pe-alu Moldovei plaiu,
 Ce-ti farmeca semtirea, visându-te in raiu!
 Si'n diu'a candu la lupta esít'au pentru tiéra
 Ostenii nostri mandri si dusímanu 'nfruntara
 Ai buciunatu in lume, prin falniculu teu cântu:
 Ce-au fostu, ce voru fi éra si astadi cene suntu!

Privesce impregiuru-ti: acei ce te admira
 S'au infratitu cu gândulu si-aicea se unirà
 Se te serbatoréscu, privindu-te cu doru,
Icóna stralucita a scumpei tierei loru!
 Ér' la acésta mandra, frumósa serbatóre
 Si 'n mediuloculu atatoru prinóse si odóre,
 Ce-aducu Romanii, astadi, *Poetului Latinu,*
 Cu slab'a mea cântare acestu pocalu inchináu!

D. C. Olanescu.

Acésta poesia s'au impartitu in foie volante între participantii la banchetulu arangiatu in Bucuresci in onórea marului, gloriosului si laureatului Poetu alu Gintei Latine: Vasilie Alecsandri.

Totu cu ocasiunea acestei festive solemnitati s'au redicatu si mai multe toaste pline de spirit. Dintre acestea lasamu se urmeze aici numai doue; si anume celu alui V. A. Urechia si celu alu lui Vasilie Alecsandri.

— (V. A. U.) »Ce insemnéza ospetiulu de asta séra?
 »Presiedintele serbarei si d. ministru de culte ne-au spusu
 »acést'a, cu graiulu Dnéloru de temeiu si Dvóstra cu totii
 »ati strigatu: „asia este!“ si v'ati luatú la intrecere, cu
 »sunetu de surle si timpane, a redicá urarile de bucuria,
 »entusiaste laude. — Ni s'a disu, ca serbatorimu pe Alecsandri. Dar' candu óre amu incetatu de alu serbatori, cá se

ne adunamu numai acum spre acést'a? Apoi acum, ca toatele cele adeveratu oficiale, scurte si grave s'au disu, permiteti-mi a ve descreti fruntea cu zimbetulu povestirei unei deprinderi romanesci, care sémēna órecum cu ce'a ce noi facemu asta séra.

Sciti ce e „botezulu resteiului?“ Candu carausii se intornu tómn'a cu butile de vinu dela Cotnari, facu dese popasuri si róta in giurulu carului, si ocolu in giurulu veselului focu de nópte, desierta plosc'a in sanetatea tuturoror celoru de fačia, a tuturoror celoru de acasa. Candu sanetatile s'au sfirsitu, vine botezulu resteiului: unu tieranu face pe pop'a, altulu pe nasiulu si resteiulu e fiulu unui alu treilea. Dupa botezulu, cumetri'a si plosc'a éراسi canta ca tilinc'a, pupata de buzele meseniloru.

Romanimea nóstra duce de multi ani si la munti carunti, si la vai cu flori, vinulu celu bunu din lunca dela Mircesci si beuramu si beuramu cu totii. Si in di cu sóre si in di cu noru vinulu teu, vieriu alu neamului romanescu, a avutu cautare si numele teu, n'a lipsitu la tóte serbatorile animei, la tóte bucuriele mintiei! — Negresitu, este o gloria triumfulu teu dela Montpellier; dar' aveamu noi nevoia de verdictulu senatului acelui'a literariu, cá se te iubimu, cá se 'ti spunemu iubirea nóstra? Asia dar' facemu botezulu resteiului; cautaramu numai privilegiu, fiindu ca vii la noi asia de raru, se 'ti laudamu vinulu, cá se ni-'lu dai mereu si multi ani inca, bucuria mintiei, intarire de sfatu bunu animei la dile negre de pasu. Da, domniloru, consacrátiunea poetului romanu nu face Cantulu Latinului, ci Doinele si Lacrimiórele, ci intrég'a s'a colectiune de 25 de ani de cugetare romanésca, ci teatrulu seu, temelie neperitóric, pe care noi mesteri Manole au ridicatu templulu, unde astadi serbamu in Alecsandri pe larii lui . .

Nu asceptati, credu, acum dela mine se ve vorbescu de meritele literarie ale unui Alecsandri. . . Ce analiza póte convinge mai deplinu o lume, déca ar' avé nevoia de convingere, despre meritele tale, poete, decatu constatarea adunarei din giurulu teu de asta-séra: aci suntemu toti, fora osebite de partida, generatiuni, cari descindemu cu grija guvernisiulu délului vietiei, juni, cari 'lu urca cu anim'a plina de dorurilo sante ale primaverei, barbati in vigórea vârstei, cari si-au otielitu braçulu loru pentru aperiarea tierei, cá la Griviti'a, Rahov'a, Smardanu, scaldati in und'a intaritória a poesiei, din care ai facutu apa de botezu sfantu pentru totu némulu romanescu!

Istori'a, constatandu glori'a ta, va avé cu buna séma o mirare si o greutate de esplicatu. Déca in optic'a fisica proportiunea lucrurilor si fiantiloru este in raportu directu cu apropierea loru de ochii nostri, in optic'a morala faptele si ómenii se marescu cu catu suntu mai departe de vederea nóstra. Cum se face dar' ca tu, poetu aci langa noi, in mediuloculu nostru fiindu, remái mare, asia ca numai iubirea póte a se incercá se-se mesure cu marirea ta? Domniloru, se nu fia la acésta resturnare a legiloru opticeí o esplicatiune? Alecsandri e poetulu nostru celu mare, pentru ca geniulu lui este sintesa a Romanitatiei; elu a legatu

viitoriulu de presinte si presintele de trecutu. Totu ce'a ce s'a scrisu in acésta tiéra, ori-catu de stralucitu ori-catu de iubitu din punctulu de vedere alu teoriei, alu artei, a trecutu fara urma, cá unu meteoru; acea scrisóre a remasu neamului romanu, ace'a cantare 'i va remané care a esitu, care va sbucni din rarunchii, din anim'a lui. Candu in secolulu alu 17-lea, Costinii, Varlamii, Dositeii, Teodorii, Milestii creara ce'a ce amu numi o miscare literaria in tiéra, poporulu romanu o salutá, o primí si in sinulu seu aduse róde, pentru ca ea era caracterisata, inainte de tóte, de sentieminte romanesci. Dvóstre sciti cumu desmerdáu, asia dicéundu, strabunii nostri primele loru carti, numindu-le, fara distinctiune, ori care fia materia ce tratau: „Carte Romanésca.“ „Pravilele“, recile pravile ale lui Vasile Lupu, se chiamáu „carte romanésca.“ Prológele mitropolitulu Varlam se numiau „carte romanésca.“ „Intr'atat'a lunga vreme strabunii nostri au scrisu, cumu dice Dositei, catu au potutu birui in acei veaci grei ai tierei.“ Ei au scrisu „carte romanésca.“

Carte romanésca ai scrisu si tu, Alecsandri, si de ace'a romanimea de peste totu loculu a ascultat cu dragu graiulu teu, cá-ci ea a aflatu adunate in anim'a ta comorile animei strabune. Cantarea t'a, poete, a fostu si este resunetulu mangaiosu alu trecutulu, prevestire luminósa a viitoriului. Déca geniulu s'ar' potea asemená cu unu instrumentu, oricatu de ingeniosu, esitu din man'a omului, asiú dice, ca tu esci „fonografulu“ lui Dumnedieu, in anim'a ta a resunatu, in dilele depe urma, graiulu de vietia, pe care 'lu amutise timpurile aprigi ale instrainarei. Colo susu in Olimpulu acestui teatru, generatiunea de fačia a in scrisu numele teu, Alecsandri, pentru ca esti creatorulu neimitatu alu acestei scoli de moravuri ale natiunei tale. Numele teu inse insemnéza si mai multu, elu este si moi susu si mai cuprindietoriu, de ace'a domniloru, ridicu acestu paharu in sanatatea si pentru remanerea nenumerati ani in fruntea nóstra a parintelui Cartiei si Cantarei Romane.“

— (V. Alecsandri.) »Dloru! A fi poetu, este favórea »sórtei; inse a fi poetu aclamatu, imbraçisiatu in gradulu, »cumu mi-a fostu datu mie; a fi poetu, care in cursulu vietiei sale se fia incoronatu: acést'a este o favóre din cele »mai rari pe lume. Acést'a 'mi inmandresce sufletul' si me »face a fi recompensatu de tóte lucrurile vietiei mele.

»Acumu, dloru, tóte aceste laude, tóte aceste cuvinte »frumóse, cari au fostu rostite, tóte aceste simtieminte patriotice, ce esprimati, dati'mi voia se nu iau din éle de »catu o mica parte si celelalte se le revarsu catra tiér'a »mea, catra Romani'a, cá-ci ei suntemu detori, dloru, cu »totu ce ne bucura si né intereséza.

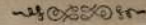
»Romani'a a fostu, cá o féta de imperatu din poveste: perduta in cenusi'a caminului, remasa in uitare, in »catu ea singura se intrebá: sum eu óre fata de imperatu? »Fivoiu eu óre suror'a imperateseloru? Dete Dumnedieu si »vine odata geniulu dreptatiei, o ia de mana pe acést'a fata »de imperatu, o preambila pe campulu de resbelu, si o vede

»ca este démna fiica de imperatu; asia 'i spune geniulu »dreptatii; atunci acésta fata de imperatu incepe a intelege, ca este de vitia vechia si atunci se duce se caute palatulu si famili'a regala.

»Singur'a mea gloria este, ca amu intalnit'o in cale »si mi-a ajutatu Dumnedieu de am potutu se deschidu usi'a »palatului. — Acést'a este meritulu meu. — Fat'a a intratu »in palatu, unu singuru cuventu a disu si indata surorile »sale au recunoscutu, dupa chipulu ei celu nobilu si imperatescu, ca a intratu o sora si atunci tóte au strins'o in »bratie si au disu: de acumu inainte esti suror'a nóstra si »vei fi totu asié de susu, cá si noi.

»Dloru, acést'a este serbatória si bucuri'a mea ce'a »mai mare, candu astadi vedemu pe fat'a imperatului in »palatulu ei celu vechiu, in famili'a ei cea imperatésca.

»Redicu unu toastu D-vóstre, Dloru, cari mi-ati facutu o primire atatu de stralncita si totu-odata ridicu unu »toastu la societatea limbeloru romane dela Montpellier, care a motivatu acést'a serbatória nationala, si care a recunoscutu: ca natiunea romana este démna fiica a Gintei »Latine!«

SCANTEIUTIE.

Epistol'a unei femei din Americ'a catra barbatulu seu. »Scumpulu meu sociu! 'Ti scriu pentru-ca nu amu altu lucru; si 'mi inchiu epistol'a Pentru-ca nu amu ce-ti scrie. Elisa.“

Unu „Paris“ modernu. Intr'o societate, mum'a graciosu da unu meru fiului seu dicéundu:

— Dá acestu meru celei mai frumóse dintre noi.

Prunculu se uita la mum'a s'a si la cele-alalte d'ouo madame de lângu ea — si imbuca din meru cu mare pofta.

Pre cene supera pacea? Unu ostasiu privia, — la Espositiunea din Parisu, — cu mare atentiune piciórele si manurile de lemnu, gummi etc. lucrate cu mare arta.

— Collectiunea acést'a intru adeveru e fórté frumósa! dísdè privitoriulu:

— O domnulu meu! — reflectá espositoriulu — mare dauna ne causéza nóua pacea acést'a.

Acusatulu fora advocatu. Acusatulu aduce inainte câte verdi-uscate, pentru de a-si dovedi nevinovati'a s'a.

— Pentru Domnedieu! — reflectá, cu bunavointia, judele — ce mintiesci atâtea? nu ai advocatu?

Confundarea persónei. Nevést'a unui advocatu esindu la pórtu inaintea barbatului seu, — care re'ntorná dela tribunalu, — 'lu sarutá.

— Ce-i ast'a? Ti-ai uitatu a observá regulele convenintiei? — reflectá barbatulu necesitu pentru o cauza nesuccésa.

— Pardonu, pardonu, si de o suta de ori pardonu scumpulu meu sociu, — te-amu confundatu cu amicul tuu capitanulu Marienescu.

REVISTA.

— Monumentulu marelui romanu Simeonu Barnuti, construitu din pétra de marmore, e asediatu dejá asupr'a mormentului seu din Bocsî'a-romana. Pre elu se afla sculptate cu litere aurie urmatoriale inscriptiuni:

In faça:

In Memori'a lui
SIMEONU BARNUTI
 n. 1808 -- 21 iuliu,
 m. 1864 — 16 maiu.
 Fii Selagiului.

In laturea resarîténa:

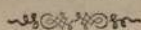
Blasiu, 1848 — 15 Maiu.

In laturea sudica:

Libertate!
 Fratietate!
 Egalitate!
 Nationalitate!

In laturea vestică:

Poporul Romanu
 tiene mente de benefaceri
 si de nedreptate!

Ar' fi tempulu cá se ne cugetamu seriosu la redicare de monumente si la mormentele altoru repausati ai nostri bene-meritati de Natiune, Beserica si Patria; cá-ci nu este mai frumosu in caracterulu neci unei'a Natiune cá recunoscenti'a faça de Aceli'a cari pentru ea au traitu si pentru ea au moritu.

— Monumentulu metropolitulu Atanasiu I. Angelu. Archiepiscopulu si Metropolitulu Blasiului, Escelenti'a s'a Dlu Dr. Joanu Vancea a ingrigitu cá pre spesele s'ale proprie se se construe in Clasiu unu frumosu monumentu de marmore, care apoi s'a si asediatu in Alba-Juli'a asupr'a mormentului fostului óre-candu Metropolitu de Alba-Juli'a-Fogarasiu Atanasiu I. Angelu.

— Unu obeliscu colosalu se va construi la Washington intru amentirea fondatoriului statelor independente americane. Acestu obeliscu va intruce cu inaltimea tote monumintele, piramidele si turnurile redicate pâna acum pre suprafaça pamentului.

— Congressulu besericeî romane gr. or. se va intruni la Sibiû in 1/13 octomvrie a. e.

— Societatea pentru fondu de teatru romanu se va intruni in adunare generale la Alb'a-Juli'a in 10 si 11 octomvrie st. n. a. c. — Afora de lucrurile administrative ale societatiei, cu acésta ocaziune voru avé locu si unele propuneri tiéntitóric la inaintarea scopului societatiei, precum si discursuri corespundietorie. Fratii din Alb'a-Juli'a facu totulú cá acést'a adunare generale se reása catu mai stralucitu: ar' fi dara de doritu cá Presidiulu societatiei se nu lipsésca dela acésta adunare generale si publiculu romanu se partecipe la ace'a in numeru catu mai mare, dovedindu prin acést'a in fapta ca precepe sublimitatea scopului acestei societati. In 9 oct. sér'a se va tiené o cina comuna in chiosculu din-promenad'a orasiului. In 10 oct. sér'a se va arangia unu balu splendidu, care se va incepe cu »Hor'a« jocata de 12 calusieri si 12 dame imbracate in costume romanesci diferente dupa portulu diferiteloru tienuturi romane, ér' in restempulu pausei 12 calusieri voru jocá »Batuta« si »Calusieriulu.« In 11 oct. va fi excursiune generale in gradina episcopésca numita »la lumea noua,« si dupa ace'a cercetarea raritatiloru din fortaréti'a acestui orasiu. — Doritorii de a luá parte

la acésta adunare generala se se adreseze pâna in 4 oct. st. n. la Dlu Mihaiu Cirlea in Alb'a-Juli'a, care va dispune primirea si incuarterarea Dloru s'ale.

— Besarabi'a romana care cu fortia va se o ocupe Muscanulu, o parascesc intréga tenerimea romana, impreuna cu toti deregatorii, inteligentii si muncitorii romani, cari toti trecu in patri'a lorú adeverata — in mam'a Romania. Si asié Muscalulu nu va aflá in acésta tierisiora romána decatu ómeni de ai sei si de totu pucini negutietori si proprietari, pre cari interesele lorú comerciale si economice i-i léga nedespartibilu de vechiale lorú asiedieminte.

— Aniversarea atacului dela Plevn'a si a cuprinderei redutei Griviti'a prin armat'a romana s'a celebratu in intréga Romania cu mare solemnitate in 30 augustu, 11 septemvriea. c. In deosebi la Sinai'a unde se afla Domnulu si Domn'a Romaniloru sau facutu rogatiuni de multiamita si sau cetitu numele braviloru ostasi caduti in lupt'a din faça Plevnei si deosebi a redutei Griviti'a. Urmara apoi unele reviste militare, gratulatiuni si felicitatiuni; ér' la médiadi se intrunirá la mésa domnésca multime mare de celebritati literarie si militare. Cu acésta ocaziune Domnulu Romaniloru a redicatu urmatoriulu toastu: »Redicu acestu paharu in onorea armatei, care prin luptele s'ale pre campile din Bulgari'a si-a facutu unu renume. Batali'a dela Griviti'a deschide sirulu acestoru frumoése date cari voru remané nesterse in istori'a nóstra. Mare, frumoása, durerósa a fostu acésta di. Naci-odata nu voiu uitá momentulu, caudu amu venitú pre campulu de lupta si întâlnindu venatorii, fratii vostri, ei 'mi spuneau: »Neci unulu de ai nostri nu a remasu!« — »Cum se pote?« respunseiu »sunteti 3, 4, 5 si acolo vinu altii: adunative, scapati onórea acestei díle, mergeti inainte cu vitejia si veti fi victoriosi!« — Sér'a bravii venatori au luatu in redut'a dela Griviti'a steagulu turcescu, aruncându la piciórele mele cá semnu de biruintia. Eu le spuseiu: »sunteti voinici; ve multimescu din anima; de astadi inainte este o onóre de a fi venatoriu.« Si voua, copii, ve dícu: Faceti cá se fia si in viitoriu, in totudeaun'a, o onóre de a fi venatoriu si luati cá esemplu venatorii dela Griviti'a, se traésca armat'a!« La acést'a a respunsu, din partea ostasiloru, capitanulu Magheru cu aceste cuvinte: »Mari'a T'a! Mandra este tier'a acést'a pentru ca te afi in capulu ei. Din parte-ne cá ostasi, ve incredintiamu, cá cu totii vomu muri, dar' vomu tiené suu drapelulu si marirea tronului. Se traiesci Mari'a T'a! Se traésca Mari'a S'a Dómn'a!« Sér'a Domnulu si Dómn'a Romaniloru si-au petrecutu la principile Dimitrie Ghic'a, unde érá adunata intréga societate dela Sinai'a si unde s'a facutu unu frumosu tablou, reprezentandu Romani'a cu unu angeru care tiene de-asupr'a-i drapelulu tricoloru romanu.

— Romani'a se va proclamá de Regatu; si in urm'a acestei'a Carolu I. va primi titlulu oficialu de Rege, ér' agentii diplomateci Calimacu Catargi, Joanu Balaceanu si Varnavu Liteanu dela curtile din Parisu, Vien'a si Berlinu voru primi titlu'a de Consuli.

— In gremiulu diecesei de Gherl'a s'au numitu: N. F. Negrutiu de V. Rectoriu si Praefectu seminariale, Catechetu si Profes. preparandiale, — G. Pasca de Profesoriu la studiulu dogmaticu in lyceulu teologicu, — J. Georgiu de Spiritualu seminariale, — V. L. Onciu de Catechetu pentru scolarii romani dela gymnasiumu armeanu din Gherl'a, — V. Suci de alu treilea profesoriu preparandiale.

— Hymen. Dlu Vasiliu Popu Husmezanu se cununa cu dra Julianna Popu la 29 sept. st. n. in Cristolitiela. — Dlu Augustinu Vicasiu Mertiaru se cununa cu dra Victoria Papiriu Popu la 6 oct. st. n. in Iclodulu-Mare.

— Din Silvani'a primimu dela »Unu Caletoriu« — amicu alu nostru — o descriere lunga a acelui pamentu maritu prin bravii barbati, ce a datu Natiunei romane, precumu si a decursului adunarei invetiatoriloru din Silvani'a si a santrei temeliei basericeî din Coasiu: din care pentru angustimea locului de care mai dispunemu la-samu se urmeze aici numai cateva orduri.

Adunarea generală a Reuniunii invetiatorilor romani Selageni s'a ținut în Unimetu la 16 august, sub conducerea V. Presidului Gavriilu Trifu profesoriu prep. în Zelau. Cuventulu de deschide-re inspiratu de zelulu și devotamentulu celu mai inflacaratu pentru caus'a invetiamentulu poporalu și a progresulu nationalu fû primitu din partea adunarei cu aplause prolongite și strigate frenetice de „se traesca!“ Dlu Trifu desfasiură cu multa scientia și cunoscentia necesitatea biblioteceloru poporale și scolare, aretandu și midiulocele prin cari acelea se-ar' poté infientia. Doi invetiatori rostiră doue disertatiuni; și anume unulu tractă „despre economia,“ ér' celu-alaltu „despre limbagiulu invetiatoriuului în scôla,“ cari ambele se decisè a se pastră în archiv'a Reuniunii și a se publică în diurnale. Se hotărî a se serie și edă „anallele reuniunii,“ spre care scopu Dlu pretore Andreiu Coșm'a offeri 20 fl., și Dlu protopopu Dem. Coroianu 5 fl. v. a., Dlu invetiatoriu Aluasiu recomandă Abedariulu Dlui B. Petri, cu intrebuintia rea carui'a ds'a în restempu abia de catev'a luni facû cu elevii sei unu progresu minunatu. Se ceti telegram'a felicitatoriă a adunarei invetiatorilor romani Naseudeni. Adunarea generală urmatoria se va ținé în H.-Giurtelecu.

Santirea temeliei bisericeii din Coasiu se ținé la o septemana dupa ace'a. Spre acestu scopu Dlu advocatu din Tasnadu Georgiu Filipu donă preste o mia fl. v. a. Ospetii și aici erau adunati în mare numeru din tote partile: romani și magiari. Dlu preotu din E.-Hotoanu, V. Patcasiu aduse impreuna cu sene și chorulu tenerimeii instruite și conduse de densulu, cu care apoi esecută cantarile bisericesci în unu tonu melodiosu și sternitorin de pietate. Finindu-se s. liturgia Dlu teologu oradanu în Satumare Adalbertu Pitucu, afora sub ceriulu liberu, desfasiură cu mare elocintia insemnatarea dîlei, într'o vorbire lucrata cu multa eruditiune și ascultata cu viu interesu atatu prin intellegintia catu și prin multimea poporulu coadunatu. După ace'a Dlu posesoru M. Covaciu întrunî tota intellegenti'a presenta la mes'a s'a frugala, unde toastele și inchinările de sanetate urmară unele din altele. Mai multu se imbucură amiculu și corespondentele nostru de buna-intielegerea ce află între Romanii și Magiarii din Silvani'a, de care și noi ne convinserămu cu ocaziunea presentiei nostre la adunarea gen. a Associatiunei transilvane, ținuta estu-anu în Simleulu-Silvaniei.

Gacitura cu numeri.

DE De J. Negrutiu.

27689'0 34 1. 5. 123824422.
64 2050540 388 981030
35424 908350 42645030,
— 2834, 2834, 276898380?
— 88 109240 90 5083088380,
44—98 03222 060 '8 2758380.

305' 88 4032 4 82830 9054,
41750 82830488 209054.
— 5434 30914, 5434 8284,
43057434, 808048 48 8284
94562, 278 9858. 20 44 228284.

2797 '8 1094 908350 690864,
430 24 430, — 48 — 44 34428864.
— 552838'0 '8 254868 487634424—0 6494...
40 '48 5024 3548 25228 65494, ...
902549894—8 22562 9056494. —

985494—8 90 2282884,
676'0 20830 „84084. . . .“
— 305' 6588 4031 24 1082 544280?
14434 9054: 20 7 0880
4'0 '842032 88 240 5083080!

Pentru usiorarea deslegarei se însemna ca tôte literile suntu insemnate prin numerii 0—9 intrebuintatii de doue ori.

Terminulu pentru deslegare e 8,20 octomvrie.— Intre gacitori se voru sortiă 5 esemplare din amusant'a novela „Amoru și dincolo de mormentu.“

Deslegarea Gacituri de siacu din nr. 2.

Frundia verde baraboi
Ne-a facutu maic'a pe doi
Unulu Mercari, unulu Joi,
Si-a umplutu lumea cu noi.
Si-amu a'utu o soriôra,
Ce-a umplutu lumea de para!
Maic'a s'a luat prin tiéra
Se ne stringa gramadiôra, Basarabi'a.

(Continuarea acestei poezii e urmatoria)

Se ne dé în Balti la scôla
(Mai bine-amu mori de bóla!)
Muscalesce se invetiamu
Si la ôste se intramu!

Muscalesce-oiu invetiă
Candu eu lim'a mi-oiu uită,
Candu a cresce grâu 'n tinda
Si-a ajunge spicu 'n grinda,
Candu a cresce grâu 'n casa
Si-a ajunge pâna 'n mésa!

Poesia poporala din Basarabi'a.

Bene o-au deslegatu: Domnele și Domnisiôrole Mari'a Victori'a Blasianu n. de Andrásy, Emilia Popa n. Marcusiu, Laur'a Silvia Sohorc'a, Emili'a Onciu n. Ciavoschi, Emilia Bordanu, Idone'a Damsia, Rachil'a Aluasiu n. Farcasiu, Liu'a Pinte, Cornelia Gallu, An a Cherobetiu, Mari'a Baciu Munteșcu, Mari'a Popu, Ludovic'a Huza, Valeriu'a Popu, Sabia'a E. Boeriu, Baveca și Anna Precupu, Victori'a Pogarasianu; și Domni: Dem. J. Popilianu, Basiliu Popu Masc'a, Mironu Dascalu, Aureliu Orianu, Joanu Popu Reteganulu, Teodoru Demianu, Jeachimu Munteanu, Joanu Tivadaru, Joanu Popu Sapiianulu, Joanu Capsi'a, Vasiliu Codenu.
In urm'a s'rtirii esecutate în 10/22 septemvrie, premiulu escriu l'a do-bânditu Domnulu Demetriu J. Popilianu din Craiova.

POSTA REDACTIUNEI.

— Abonantii nostri voru lucră chiar în interesulu Dloru s'ale, déca voru latî acésta foia printre cunoscutiele Dloru, pentru că remanendû numerulu abonantiloru celu de pâna acum'a, nu vomu poté da totu nrulu cate din 1 1/2 cola, ci vomu caută a dá alternativé candu 1, candu 1 1/2 cola, amosuratu anunțului nostru de prenumeratiune.

— V. P. Florea amorulu o vomu plantă la tempu benevenitu în gradin'a noastră Disertatiunea ce ni-o amentesci ni-o-au laudat'o unu amicu care au fostu de față la rostirea ei: tramite-ni-o că o se-i facemu locu, déca convene cu program'a foiei noastre.

— C. B. E. P. Le vomu face locu: aveti o léca de pacientia!

— A. P. P. J. M. P. Pre cale epistolara.

— Insuratielului. Fia, numai se nu te căiesci, ca scii ce dice poporulu:

Mandrele cari i-su maretie

Nu se ținuu cu corobetie!

— Se se îndrepte:

In nrulu III, pag. 30 col. 1 ord. 13 sup. după se află adauge: la.

" " " " " 2 " 31 " în locu de urmatori'a lege: premegatori'a.

" " " " " 36 " 2 " 8 infer. în locu de a ve lege: avere.

Proprietaru, Editoru și Redactoru respundietorin: **Niculae F. Negrutiu.**

Imprimari'a lui Joanu Stein în Clusiu.